

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел.факс 989 48 66

Изх.№.....

Дата:

ДО
Г-Н ИВАН ИВАНОВ
СЪДИЯ В
ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ

КОПИЕ:

ДО
Г-ЖА ИЛИАНА ПОПОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ОТНОСНО: възражение с вх.рег.№КПП-01-121/2013г. от 12.02.2014г. по описа на Инспектората към ВСС, срещу Акт за резултати от извършена планова проверка на наказателни дела по заповед № ПП-01-121/14.11.13г. на главния инспектор на Инспектората към ВСС в ОС-Ловеч

В Инспектората към ВСС е постъпило възражение с вх.рег.№КПП-01-121/2013г. от 12.02.2014г. по описа на Инспектората към ВСС от съдия Иван Начев Иванов. Съдия Иванов посочва, че прави възражения относно част от съдържащите се в Акта констатации и препоръки, касаещи работата му като първоинстанционен наказателен съдия за проверявания период, като с възражението излага своите аргументи и обяснения. Към възражението са приложени: копие от писмо изх.№ПП-01-121/31.01.14г. на ИВСС и приложен към него списък на наказателните съдии от ОС-Ловеч; по НОХД№415/11г. – препис-извлечение от протокол от с.з. на 20.10.2011г., протокол за доброволно предаване от 02.03.2011г./л.36 ДП/, копие от протокол за разпит на обв. от 02.03.2011г. на ДП и извлечение от съдебномедицинска експертиза л.103-106 ДП; по НОХД№64/12г. – копие от обвинителен акт, копия от протоколи за разпит на свидетелите Т. П. Т./т.П, л.424/ и Х.П.И./т.П, л.489/ и съдебно-техническа експертиза/т.2, л.399-406 от ДП/; по ЧНД№557/2010г. – копие от определение от 01.11.2010г., медицинска справка от СБАЛЛС-София с изх.№1039/05.11.2010г./л.53 и вх.№9790/11.11.2010г. на ОС-Ловеч, писмо до ОС-Ловеч вх.№1118/03.02.2011г. от затвора–Ловеч изх.№ 130/10г.

от 02.02.2011г., копие от определение от 04.02.2011г.; по ЧНД№419/2011г.-копие от протокол от с.з. на 05.10.2011г.; по ЧНД№255/2012г. с арх.№24/2013г. – препис-извлечение от протокол от с.з. от 20.06.2012г.; по НОХД№752/2010г.-препис-извлечение от протокол от с.з. от 24.02.2011г. и от 28.04.2011г.; ВНОХД№417/2012г. – препис-извлечение от протокол от с.з. от 09.01.2013г., копие от определение от 06.02.2013г..

След като се запознах с постъпилото възражение и Акта за резултати от извършена планова проверка на наказателни дела по заповед № ПП-01-121/14.11.13г. на главния инспектор на Инспектората към ВСС в ОС-Ловеч, намирам следното:

1. По възражението относно констатацията по т.4.2 на л.35 от Акта. По НОХД№ 415/2011г. , „...в мотивите към влязлата в сила присъда при определяна на наказанието, което следва да изтърпи подсъдимия е отбелязано „...съдът взе предвид младата възраст на подсъдимия и чистото съдебно минало, както и признаването на вината още на досъдебното производство и разкаянието за извършеното, и счете, че са налице смекчаващи вината обстоятелства...”. В тази част мотивите на съда не са съобразени с т.7 на ТР 1/2009г. по т.д.№18/2008г. на ОСНК, според която при определяне на наказанието съгласно правилата на чл.373 ал.2 НПК, признанието по чл.371 т.2 НПК не следва да третира като допълнително смекчаващо отговорността обстоятелство, освен ако съставлява елемент на цялостно, обективно проявено при досъдебното разследване процесуално поведение, спомогнало за своевременното разкриване на престъплението и неговия извършител. В мотивите на присъдата липсват аргументи за наличие на изключение от възприетия принцип.”.

Във възражението съдия Иванов е посочил, че се е съобразил с ТР 01/2009г. на ОСНК на ВКС и излага подробни мотиви както следва:

Още със самото задържане на осъденото лице и проведения разпит на 02.03.2011г./л.87-88 ДП/, в присъствието на адвокат, осъденият подробно е разказал за извършеното деяние като е посочил и местонахождението на отнетите преди това вещи/деянията са извършени на 02.03.2011г., около 05.30-6.00 ч./ Именно, чрез неговите самопризнания служителите на МВР в последствие откриват процесните вещи и по-точно, доброволно са предадени от страна на родителите на осъдения, между които и процесния нож, с който е умъртвен Г.П. В тази връзка е приложено на л.36 от делото протокол за доброволно предаване с дата 02.03.2011г., когато от страна на бащата на осъдения е предаден процесния нож /обект 16/. В последствие е предявен като веществено доказателство, и за който при предявяването му по реда на чл.284 НПК по време на съдебното следствие/протокол от с.з. на 20.10.2011г./, тогава осъдения е заявил „...заявявам, че ножът, който предявявате в момента и фигурира под обект №16/един брой нож тип „пеперуда” острието и дръжката е от бял метал с обща дължина 22,5 см и дължина на острието 10 см и широчина в най-широката си част 16мм/ е този, с който наръгах пострадалия”/. Именно това е мотивирало и състава на съда да отчете тези обяснения като допълнително смекчаващо вината

обстоятелство, тъй като именно от направеното самопризнание в обясненията на подсъдимия, в тази им част, е установен ножът, с който е извършено убийството на Г.П., както и местонахождението на същия, за който тогава подсъдимият е посочил, че се намира в дома му „...Скрих се на двора и на мивката измих окървавения нож с почистващ препарат „тест” и гъба за миене. Отидох в моята стая, където в един скрин скрих телефона и пистолета, а ножа оставих в коридора върху един шкаф.” В тази връзка, видно от посочения протокол за доброволно предаване, от страна на бащата на подсъдимия са предадени множество други различни ножове с различна дължина и широчина/л.36ДП/, и ако не е направено това самопризнание то, очевидно би затруднило разследващите да установят именно кой е ножът, с който е извършено убийството, респективно би наложило извършването на допълнителни следствени действия. А и самопризнанието кореспондира на заключението на съдебномедицинската експертиза на изследване на труп /л.103-106 ДП/, където вещите лица са посочили, че „... и четирите прободно-порезни наранявания са резултат от действието на предмет с остър връх и един режещ ръб, с широчина на острието не по-малко от 1,5 – 2 см, на отстояние 2-3 см от върха-нож, каквито са и предварителните сведения.”

Така изложената мотивировка на съдебния състав е следвала да намери място в мотивите към присъдата, а не в настоящото възражение. Именно поради липсата на тези аргументи в мотивите към присъдата е направената констатацията в Акта. Вместо да се изброяват на два листа събраните доказателства по делото е следвало да се изразят ясно и точно мотивите на съда при определяна на вида и размера на наказанието.

По същото дело в Акта е направена констатация, че за всяко от престъпленията по чл.194, ал.1 НК и по чл.339, ал.1 НК наказанието е определено при условията на чл.54 НК „при смекчаващи вината обстоятелства”, като не е съобразена разпоредбата на чл.372, ал.2 НПК- съдът да определи наказанието по реда на чл.58а НК. По отношение на тази констатация във възражението е посочено, че действително е налице пропуск от страна на съда. Не може обаче този пропуск от страна на съда да бъде оправдан нито с това, че не е повлиял или рефлектирал върху наказанието и наказателната отговорност на осъдения по никакъв начин, нито и с обстоятелството, че въпреки този пропуск присъдата не е протестирана и не е обжалвана.

2. По възражението относно констатацията по т.4.2 на л.36 от Акта. По НОХД№64/2012г. в Акта е посочено, че с обвинителния акт в съда е внесено за разглеждане наказателно производство за извършени престъпления по чл.249, ал.1, пр.1 вр. чл.26 НК и чл.249, ал.4 вр. с ал.3 НК. Както в обстоятелствената част на обвинителния акт, така и в диспозитива не са обособени деянията от продължаваната престъпна дейност и по никакъв начин не може да се изведе броят им, с оглед преценка за прилагане на чл.26 НК. Обосноваване на продължаваната престъпна дейност в обвинителния акт също липсва. Делото обаче е насрочено за разглеждане. Приключило е със

споразумение, което възпроизвежда същия порок относно престъплението по чл.249, ал.3, пр.1 вр. чл.26 НК.

Като конкретна проява на дееца всяко деяние настъпва в определено време и място. Макар и да са обединени в едно престъпление, между отделните деяния в продължаваното престъпление има непродължителни периоди от време. Единното продължавано престъпление се състои от няколко единични деяния, разследващите органите, прокуратурата и съдът са задължени да установят мястото и времето, когато е извършено всяко деяние. Като се определи момента, в който е започнало първото, и този, в който е завършило последното деяние, ще се определят не само обективната и субективната връзка между деянията, но и времето, когато е извършено цялото продължавано престъпление. В този смисъл е ТР №3/15.02.1971г. на ОСНК. В конкретния случай е определен началния и крайния момент на цялото продължавано престъпление без да се посочва кога са извършени отделните деяния.

3. По възражението относно констатациите и изводите по т.3.4.” Дела с отменен ход по същество и възобновено съдебно следствие” от Акта.

Във възражението е посочено, че по ЧНД№419/2011, ЧНД№255/12г., с арх.№24/13г., НОХД№752/10г.(това дело не е описано в Акта) и ВНОХД№417/12г. е възобновено съдебното следствие, поради направени в хода на съдебната прения за първи път възражения, както и с оглед на разпоредбата на чл.13 НПК, а не поради несвоевременно и задълбочено проучване на делата.

В Акта образуването, движението и приключването на ЧНД№419/2011 и ЧНД№255/12г., с арх.№24/13г. са описани коректно и по тях няма направен извод. В Акта е направен извод за несвоевременно и задълбочено проучване на проверените ВНОХД при обявяването им за решаване. В Акта е описано образуването и движението на ВНОХД№417/12г.. Посочено е, че делото е обявено за решаване на 09.01.2013г. На 06.02.2013г. в закрито заседание е отменено определението, с което е даден ход на съдебните прения и е възобновено съдебното следствие за призоваване и изслушване на вещо лице. Във възражението е посочено, че в хода на съдебните прения е направено възражение от страна на защитник за първи път, касаещо идентичността на процесните дърва описани като предметна на престъплението и тези съхраняване в с.С.. Ако делото бе проучено внимателно и задълбочено при насрочването му, то още в същото съдебно заседание при направеното възражение от защитата е следвало да се възобнови съдебното следствие. В конкретния случай делото е обявено от съда за решаване и чак след един месец съдът е констатирал, необходимост от събиране на други доказателства и е възобновил съдебното следствие. Изводите и препоръките в Акта не са относими към преценката за необходимост от възобновяване на съдебното следствие, а към момента, в който се постановява определението за възобновяване на съдебното следствие. Именно поради това в Акта в препоръка 5. е посочено, че според практиката на ЕСПЧ по КЗПЧОС в случаите на отменен ход по същество и възобновено съдебното следствие, за

времето, с което делото се е забавило за извършване на това действие, отговорен се държи съда поради несвоевременно изпълнени служебни задължения.

Поради изложеното по-горе възраженията в тази част се явяват неоснователни.

4. Във възражението е посочено, че ЧНД№557/2010г. е спряно с определение от 01.11.2010г. на основание чл.290 НПК вр. чл.25, т.1, предл. последно от НПК до излекуване на лишения от свобода К.Н. В Акта по т.3.3. „Спрени наказателни производства” образуването, движението и приключването на ЧНД№557/2010г. посочено във възражението е описано коректно и същото не е описано в т.3.4. от Акта.

В резултат на погрешно представена на проверяващия инспектор справка от ОС-Ловеч относно дела с възобновено съдебно следствие ЧНД№557/2010г. е включено в общия брой дела, по видове и по съдии. Поради това в Акта е посочено, че „През проверявания период от време по 17 дела(4 чнд, 1 нохд, 11 внохд и 1 внчд) съдът е отменил хода по същество и възобновил съдебното следствие. От тях по 5 дела са на доклад на съдиите Иванов и Казанджиева, 3 на съдия Давидов, 2 на съдия Атанасов и по 1 на съдиите Станчевска и Монева.”. Предвид това в Акта с резултати от проверката следва да се коригира общия брой на делата, по които е отменен хода по същество и е възобновено съдебното следствие от 17 бр. дела на 16 бр. дела. Следва да се коригира и, че от тях 4 са на съдия Иванов вместо 5, както и че ЧНД са 3 вместо 4.

Поради изложеното в Акт за резултати от извършена планова проверка на наказателни дела по заповед № ПП-01-121/14.11.13г. на главния инспектор на Инспектората към ВСС в ОС-Ловеч на стр.14 в абз.1 от т.3.4 правя следната КОРЕКЦИЯ „През проверявания период от време по 16 дела(3 чнд, 1 нохд, 11 внохд и 1 внчд) съдът е отменил хода по същество и възобновил съдебното следствие. От тях 5 дела са на доклад на съдия Казанджиева, 4 на съдия Иванов, 3 на съдия Давидов, 2 на съдия Атанасов и по 1 на съдиите Станчевска и Монева.”

Настоящото да се счита за неразделна част от Акт за резултати от извършена планова проверка на наказателни дела по заповед № ПП-01-121/14.11.13г. на главния инспектор на Инспектората към ВСС в ОС-Ловеч.

**ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:
АНА КАРАИВАНОВА**